

Premierministerens Stilling til Sagen.

Under anden Behandling af Rege-
ringsforslaget om almindelig Valgret
for Mænd holdt Mr. Asquith imidlertid
en Tale, der har vakt en Del Ængstelse.
Han udtalte den Opfattelse, at da Un-
derhuset én Gang havde nedstemt et
Forslag om Kvindevalgret (the Conci-
liation bill) i indeværende Samling,
kunde man næppe antage, at det vilde
gøre Nar ad sig selv (stultify) ved at
stemme modsat næste Gang. I enkelte
Kredse tillægger man disse Ord stor
Betydning, idet man frygter for, at de
skal indeholde en Trusel om, at Mr.
Asquith vil bryde sit Løfte om at sørge
for den fornødne Tid til Ændringsfor-
slagernes Behandling under Paaskud af,
at han handler i Overensstemmelse
med Underhusets Ønske. Premiermi-
nisterens Udtalelse havde som bekendt
til Følge, at der blev kastet en Økse
ind i hans Vogn under hans Besøg i
Dublin, ligesom han under hele denne
Tur maatte beskyttes af Politi omtrent
som den russiske Czar.

Det engelske Landsforbund for Kvinders Valgret.

Mr. Asquith er som alle véd en
aaben Modstander af Kvindevalgret.
Han anvender de Midler, der staar til
hans Raadighed, for at hindre, at det
Underhusflertal, om hvilket man tror,
at det ønsker at give Kvinderne Valg-
ret, faar Lejlighed til at afgive sine
Stemmer under gunstige Forhold. Den
omtalte Afstemning for »the Concilia-
tion-bill« var bl. a. ikke egnet til at
samle Stemmer hos de liberale og Ar-
bejderpartiet, da der netop den Gang
var Udsigt til en mere udvidet Form
for Kvindevalgret, og desuden fandt
Afstemningen Sted umiddelbart efter
Suffragetternes voldsomme Demonstra-
tion og Beskadigelse af andres Ejen-
dom, der vakte saa stor og almindelig
Forbitrelse.

Premierministerens Modstand bidra-
ger sit til, at det kræver et uhyre Ar-
bejde at tilrettelægge Sagen og beregne
alle Muligheder i Haab om at finde
farbar Vej. Man forstaar derfor, hvilke

Følelser det maa vække hos de andre
Foreninger, at en enkelt Afdeling —
Suffragetterne — gaar Veje, som de
anser for farlige, og griber til stærke
Midler netop i de Øjeblikke, hvor der
staar mest paa Spil. Det har heller ikke
manglet paa Advarsler til dem. For-
manden for det engelske Landsforbund,
Mrs. Fawcett, har saaledes skrevet til
Suffragetterne: »Det er et almindelig
bekendt Faktum, at Anvendelse af Vold
fører til Forbrydelser, som ingen kunde
forudse, da man begyndte Striden.
Naar en Ild engang er tændt, er det
ikke let at begrænse Branden. Vi hen-
vender os derfor til Eder med al den
Alvor og Styrke, som den farlige Si-
tuation kræver, og beder Eder at sætte
al Eders Kraft ind paa at forhindre
mulige Voldshandlinger, der har saa
ulykkebringende Følger for den Sag,
vi tjener«.

Kvindernes »liberale Forening«, der
staar Landsforbundet ret nær, har sendt
Suffragetterne følgende Skrivelse: »Vi
indrømmer, at en retfærdig Sag ikke
mister sin Betydning ved Vold eller
uovervejede Ord, men begge Dele ska-
der dens Interesser. Vi kan kun vinde
Fremgang ved Parlamentets Velvilje
for vor Sag, og det er urimeligt at tro,
at Lovbrud og stadigt gentagne smaa-
lige personlige Overfald skulde kunne
skabe den Velvilje for Sagen, som er
nødvendig«.

Suffragetterne.

I disse Dage har »Kvindevalgret«
netop haft Besøg af en Dame, der til-
hører denne Organisation, har et kendt
Navn som Taler og er nøje kendt med
Bevægelsens Ledere og disses Planer
for Fremtiden. Miss Pisa, hvis behers-
skede Væsen og fine Smil vilde for-
bavse mange, der med Ordet Suffra-
gette forbinder Forestillingen om en
ukvindelig Fremtoning, meddelte, at
Begivenhederne i Dublin, hvor man
mener, at der blev gjort Forsøg paa at
anbringe Sprængstof i en Bygning,
har tvunget Regering og Dommere til
at gribe til Forholdsregler, der er skar-
pere end alle tidligere og derfor bedre
egnede til at fremkalde den Situation,

Suffragetterne arbejder paa: at der
blandt Englands Befolkning skal opstaa
et almindeligt Ønske om hurtigst mu-
ligt at indføre Kvindevalgret for at faa
en Afslutning paa denne Strid, under
hvilken magthavende Mænd udfolder
en Brutalitæt og Kvinder gennemgaar
Lidelser, der vækker almindelig For-
argelse og Skamfølelse.

De to Damer, der som Hovedledere
var implicerede i Dublinaffæren, Mrs.
Mary Leigh og Miss Gladys Evans, er
bleven dømt til 5 Aars Fængselsstraf.
Begge erklærer, at saafremt de ikke
inden en vis Tidsfrist faar Tilsagn om
at blive behandlet som politiske For-
brydere, vil de iværksætte Hunger-
strejke, og i saa Fald vil alle fængslede
irske Suffragetter etablere Sympati-
Hungerstrejke. Som man ser, tyder
dette ikke paa Ro foreløbig.

Mrs. Paukhurst selv bebuder fortsat
Aktion. I sidste Nr. af Foreningens
Blad skriver hun et Opraab, der ender
saaledes: »Om faa Uger er Ferien
forbi og W. S. P. U. (Suffragetternes
Organisation) vil atter være i Arbejde.
Min tvungne Fraværelse i den sid-
ste kritiske Tid har været tung at
bære; men naar Parlamentet paany
aabnes, vil jeg være iblandt Eder, parat
til at kæmpe ved Eders Side, parat til
at dele den Straf, som den forargelige
Regering anser for passende at paalægge
os i det forgæves Haab at knuse vor
Bevægelse. Maalet er i Sigte, og snart
vil Sejren være vor!«

C. D.

Kursus i Samfundslære.

Som bekendtgjort i forrige Nummer af
Kvindevalgret afholder Landsforbundet for
Kvinders Valgret et Kursus i Samfunds-
lære paa Ollerup Højskole den 25.—27.
Oktober. Der er omsendt Programmer til
Formændene i Kvindevalgretsforeningerne
til Uddeling blandt dem, der maatte øns-
ke at deltage.

I næste Nummer af *Kvindevalgret* vil
findes en Timeplan over Kursuset.

Indmeldelser modtages af Fru Arenholt,
St. Kongensgade 23, København K.